

hvor der saa atter maa erlægges 1 pCt. som det Gebyr, som Mellemhandleren af Stempelpapir er berettiget til, hvilket allerede andrager mere end de besparede 100 Kr. Dernæst maa de indkomne Penge først sendes til Hovedamtsstuen og dernæst til Finantshovedkassen, eller hvor nu Betalingsordren lyder. Men naar man nu vil gjøre et flygtigt Overflag over, hvilke forpøgede Udgifter dette, at skulle sende Pengene to Gange istedetfor een Gang, medfører, naar man f. Ex. engang paa en enkelt Dag skal affende større Pengesummer, der maa betale indtil 50 Kr. eller mere i Porto, ville de Herrer se, at ved saaledes hele Aaret igennem stadig at sende disse Beløb to Gange istedetfor een gang taber man mangfoldige Gange den Besparelse, man har troet at opnaa. Nu veed jeg jo godt, at man med Hensyn til Porto vil sige: Ja, det er jo kun, at Statskassen tager af ene Lomme og putter i den anden. Nei, mine Herrer, det er ogsaa en Illusion, thi Postvesenet udfører ikke sin Gjening gratis. Vi have her ved Forhandlingen af Postvesenets Budget set, at det ingenlunde giver et saadant Overflud, at man kan sige, at der i selve Porto ligger mere end en omtrentlig Betaling for det Arbejde, Postvesenet udfører, og det er altsaa et direkte Tab for Statskassen, enten det sker i den ene eller den anden Form. Resultatet har altsaa været, at med al den — jeg vil ogsaa tillade mig at bruge det Udtryk — doktrinære Paaholdenhed, ved denne Ide om at ville have Amtstuerne samlede, har man kun opnaaet at paalegge Befolkningen en betydelig Byrde og Uleilighed, har ikke opnaaet nogen virkelig Besparelse for Statskassen, har derimod vidtløstiggjort Forretningerne og har gjort, at Garantien for Kasjeregnskabets Orden er i en væsentlig Grad forsvunden, idetmindste for Filialernes Bedkommende, idet der baade med Hensyn til den personlige Garanti og Kautionen ikke kan stilles de Fordringer til Filialerne, som der stilles til de almindelige Amtstuer. Det er det, jeg har villet bede taget vel under Overveelse, forinden man skrider til den endelig Beslutning i denne Sag, fordi jeg er fuldt overbevist om, at i en nær Fremtid vil man komme bort fra disse Beslutninger og ind paa en anden Vej.

B. Holm: Jeg kunde forstaa en hel Del af de Argumenter, som fremkom fra det erede Medlem, dersom der havde været mere end een Amtstue rundt om i de forskjellige Amter, men vi have den Mærkelighed, at der kun er enkelte Amter, hvor der er to Amtstuer, medens det ikke findes i andre Amter, og der er endnu den større Mærkelighed, at det hverken er Skattekonti eller Udfærdning af Amtet, der gjør, at der er flere Amtstuer i een Amtsraadsreds end i de andre. Det holder jeg ogsaa for mit Bedkommende paa, at der ikke er nogen Nødvendighed for at have to

Amtstuer f. Ex. i Beile Amt mere end i Viborg og Hjørring Amter. Disse to Amter have det største Antal Skattekonti, som findes paa nogen Amtstue, og de have tillige den største Udstrækning. Jeg kan derfor ikke se nogen Nødvendighed for at bevare to Amtstuer i Beile Amt, naar man ikke har mere end een Amtstue i de to nævnte Amter. Noget Andet er, om man kunde benytte Lovvesenet noget mere; thi det vilde blive en ikke ubetydelig Lettelse for Befolkningen; men jeg synes heller ikke, at det erede Medlem har stor Lyft dertil. Jeg skal for Resten sige, at den eneste Grund til at bevare Kolding Amtstue, maa være den, at Kolding ligger paa Grændsen; thi ellers kan der ikke være nogen stor Forskjel paa, enten en hel Del af de Udbetalinger, som finde Sted, ske i Kolding eller i Beile, hverken med Hensyn til Porto eller noget som helst Andet. Hovedhensynet for mig er dette, ikke at have mere end een Amtstue i det ene Amt hellere end i det andet.

Sagb: Til det, som det erede Medlem bemærkede, skal jeg blot tilføje, at naar der paa sine Steder i et stort Amt ikke findes mere end een Amtstue, medens der paa andre Steder er to Amtstuer i eet Amt, maa han selv, antager jeg, kunne indse, at det har havt sin særlige Grund, naar der er oprettet to, og naar disse særlige Grunde ikke have været tilstede i en saa fremtrædende Grad paa andre Steder, er det selvfølgelig, at det ikke er sket der. Derfor vil jeg for mit Bedkommende ikke benegte Uskeligheden af, at der snarere bliver flere end færre Amtstuer, fordi jeg tror, at det ligger i Befolkningens Interesse, og at der virkelig ikke i finantiel Henseende vil være opffret Stort derved, særlig med Hensyn til Kolding Amtstue, det er Grændseamtstuen. Da Oppebørselsstuen der blev oprettet, vare Forretningerne kun af ringe Omfang, idet de indskrænkede sig til Skatteoppebørsler; men nu ere disse kun en forsvindende Del af Kolding Oppebørselsstues Forretninger. Den har nu faaet en væsentlig Betydning derved, at den som Grændseamtstue benyttes som Mellemled mellem Finantshovedkassen og dennes Debitorer og Kreditorer. De Herrer ville af den Opgjørelse, som følger med Regjeringsforslaget, se, at der kun er en ringe Del af Danmarks Amtstuer, som har saa mange Udbetalinger at ordne for Finantshovedkassen som Kolding Oppebørselsstue, nemlig over 3,000. Som Kontor ved Grændsen faar den mange Forretninger, saaledes naar Remontekommisjonen kjøber Heste, hvad der fremkalder Anvisninger paa 40—80,000 Kr.; fremdeles for Gendamerikorpset, Lovdgrændsen. Alle Udbetalinger til Pensionister i Hertugdømmerne, Statskassens Tilgodehavende hos de nuværende preussiske Hertugdømmer helt ned ad Bestyrelsen til Pelvorn og Nordstrand, kort sagt alle disse Mellemregninger med de tidligere Dele af Landet, som nu ere under en fremmed Stat,